

§ 17.

Skønnes det, at den bidragspligtige uden egen Brøde, ved Sygdom eller virkelig Fattigdom, der ikke skyldes Forsørgelsespligter uden for Ægteskab, Dovenskab, Drikfældighed eller lignende, er ude af Stand til at udrede det skyldige Beløb, kan Afsoningen stilles i Bero, eller det kan bestemmes, at Afsoningen helt skal bortfalde eller kun skal ske for en Del af Bidraget. Ved Afgørelsen heraf tages der Hensyn til paa den ene Side den bidragspligtiges Forsørgelsesbyrde som gift og paa den anden Side hans Betalingsevne, Arbejdsomhed, Ædruelighed, Helbredstilstand og andre Omstændigheder, der egner sig til at tages i Betragtning ved Bedømmelsen af, om han kan siges at tage sig sit Ansvar som Forsørger tilstrækkelig alvorligt. Forinden saadan Bestemmelse træffes, skal der saa vidt muligt indhentes Erklæring fra den, der har fremsat Begæring om Afsoning.

§ 18.

Stk. 1. Bestemmelse angaaende Afsoning træffes af Politimesteren paa det Sted, hvor den bidragspligtige bor eller opholder sig, i København af Overpræsidenten. De af Politimesteren trufne Bestemmelser angaaende Afsoning kan indankes for Amtmanden. Overøvrighedens Afgørelser med Hensyn til Afsoning kan ikke indankes for højere Myndighed, jfr. dog § 14, Stk. 4, i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg.

Stk. 2. Har den bidragspligtige været efterlyst i „Danske Politiefterretninger“ i Anledning af Bidragsforpligtelse, kan Politimesteren bestemme, at den bidragspligtiges Indbringelse af Politimesterens Afgørelse for Amtmanden ikke skal medføre Udsættelse af Afsoningen.

§ 19.

Afsoning af Bidrag medfører ikke Bortfald af Betalingspligt eller af de i øvrigt hjemlede Midler til Bidragets Inddrivelse eller Sikring eller af Retten til at kræve det udbetalt af det offentlige.

§ 20.

Udgifterne ved Afsoning afholdes som Delinkventomkostninger af vedkommende offentlige Kasse i den Overøvrighedskreds, i hvilken Afsoningen fuldbyrdes.

§ 21.

Stk. 1. Retten til at benytte de i §§ 5—20 omhandlede Retsmidler vedvarer, for saa vidt angaar Bidrag, der forfalder straks ved Bidragsfastsættelsen, i 1 Aar fra Bidragsbestemmelsens Dato og ellers i 1 Aar fra den fastsatte Forfaldsdag. Det er dog tilstrækkeligt, at Begæring om Øvrighedens Bistand til Bidragets Inddrivelse eller om Eftersøgning af den bidragspligtige er fremsat inden Udløbet af det nævnte Tidsrum.

Stk. 2. Naar Begæring om Bidragets Udbetaling af det offentlige er fremsat i rette Tid, bevares Retten til at benytte de i §§ 5—20 ommeldte Retsmidler, selv om der er forløbet mere end 1 Aar efter Forfaldsdagen, naar vedkommende Myndigheder uden Ophold foretager de fornødne Skridt til Bidragets Inddrivelse.

Stk. 3. Afsoning kan dog kun kræves med Hensyn til Bidraget for det sidste Aar forud for den Dag, da Begæring om Bidragets Udbetaling af det offentlige, om dets Inddrivelse eller om Eftersøgning af den bidragspligtige fremsættes. Begæring om Afsoning maa fremsættes uden Ophold, efter at den berettigede er blevet vidende om, at Bidraget ikke kan erholdes inddrevet.